

1 Φεβρουαρίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δοστίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΟΦΟΥΛΛΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 67/95)

-
- 5 Ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος (Ν.1/90) — Άρθρα 32 και 33 — Συμβουλευτικές Επιτροπές — Ο ρόλος τους είναι καθαρά συμβουλευτικός — Την τελική ευθύνη και αρμοδιότητα για επιλογή των υποψηφίων έχει η Ε.Δ.Υ. — Η Ε.Δ.Υ. δύναται να διαφοροποιήσει τον κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής, με αιτιολογημένη απόφασή της.
- 10 Επανεξέταση μετά από ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Ακύρωση μέρους απόφασης της Ε.Δ.Υ. που αφορούσε στην αξιολόγηση των προσόντων υποψηφίου — Η Ε.Δ.Υ. έχει εξουσία να επανεξετάσει το θέμα η ίδια, χωρίς να χρειάζεται επαναπομπή του θέματος στην Συμβουλευτική Επιτροπή — Δεν δημιουργήθηκε δεδικασμένο από την απόφαση για την κατοχή ή όχι του προσόντος του σχεδίου υπηρεσίας, εφόσον το Δικαστήριο δεν έκαμε οποιοδήποτε τέτοιο εύρημα.
- 15 Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Αξιολόγηση προσόντος του σχεδίου υπηρεσίας — Χρησιμοποίηση προσωπικών γνώσεων των μελών της Επιτροπής — Επιτρέπεται εφόσον χρησιμοποιήθηκε ως ενισχυτικό άλλων αντικειμενικών στοιχείων που είχε ενωπιόν της η Ε.Δ.Υ..
- 20 Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ε.Δ.Υ. — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η σχετική κρίση ήταν εύλογα επιτρεπτή

— Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης η κρίση της Επιτροπής κρίθηκε από το Δικαστήριο εύλογη.

Με την παρούσα προσφυγή προσβλήθηκε η απόφαση της καθ'ής η αίτηση Επιτροπής, να διορίσει εκ νέου, μετά από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τα ενδιαφερόμενα μέρη, στη θέση Ιδρυματικού Λειτουργού 1ης Τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπηρεσίας Κοινωνικής Ευημερίας, αντί της αιτήτριας. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 10

1. Στην περίπτωση αυτή, ισχύει ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος Ν. 1/90, σύμφωνα με τον οποίο ο ρόλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής είναι απλά συμβουλευτικός, η δε ΕΔΥ έχει εξουσία να διαφοροποιήσει τον κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής, με αιτιολογημένη απόφασή της (Άρθρα 32 και 33 του Ν.1/90). Την τελική ευθύνη και αρμοδιότητα έχει η ΕΔΥ. 15

Στην παρούσα περίπτωση, το Δικαστήριο ακύρωσε το μέρος της απόφασης της ΕΔΥ που αφορούσε τα προσόντα της αιτήτριας και η ΕΔΥ ήταν ελεύθερη και είχε εξουσία να επανεξετάσει η ίδια την απόφασή της, χωρίς να είναι απαραίτητο να επαναπέμψει το θέμα στη Συμβουλευτική Επιτροπή. 20

2. Το Δικαστήριο διαφωνεί επίσης με τους ισχυρισμούς της αιτήτριας ότι με την ακυρωτική απόφαση στην υπόθεση *Βασιλείου v. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1487 δημιουργήθηκε δεδικασμένο αναφορικά με την κατοχή από αυτήν των προσόντων της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας και του πλεονεκτήματος. Το Δικαστήριο δεν αποφάσισε κατά πόσο η αιτήτρια κατείχε ή όχι τα προσόντα αυτά. 25

Είναι καθαρό από την απόφαση ότι δεν υπήρξε οποιοδήποτε εύρημα του Δικαστηρίου ως προς την κατοχή ή όχι οποιοδήποτε προσόντος από την αιτήτρια. Αντίθετα το Δικαστήριο είπε ότι: "Η αξιολόγηση του διπλώματος της αιτήτριας δεν επαφίεται στο Δικαστήριο." Επομένως οι ισχυρισμοί της αιτήτριας για παράβαση του δεδικασμένου κρίνονται ανυπόστατοι όπως και ο ισχυρισμός ότι η ΕΔΥ δεν μπορούσε κατά την επανεξέταση να ανατρέψει τα ευρήματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής. 35

3. Η αιτήτρια ισχυρίστηκε ότι η ανάμειξη της προσωπικής γνώσης των μελών της ΕΔΥ ήταν παράνομη και ότι χωρεί μόνο η γνώση 40

που δεν αντιστρατεύεται τα στοιχεία των φακέλων. Ο δικηγόρος της αιτήτριας παρέθεσε, προς υποστήριξη του ισχυρισμού του απόσπασμα από την υπόθεση *Σιαφκάλης ν. Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου (αρ. 2)* (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 3242, όπου υιοθετείται απόσπασμα από την υπόθεση *Angelidou and Others ν. Republic* (1982) 3 C.L.R. 520.

Οι υποθέσεις εκείνες αφορούσαν περιπτώσεις όπου η προσωπική γνώση μελών της ΕΔΥ για τους υποψηφίους χρησιμοποιήθηκε ως παράγοντας ή μέτρο αξιολόγησης της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις ενώπιον της ΕΔΥ. Η παρούσα περίπτωση όμως είναι διαφορετική. Η προσωπική γνώση μελών της ΕΔΥ σχετιζόταν με την αξιολόγηση των προσόντων της αιτήτριας και συσχετισμό τους με τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας. Πέραν τούτου χρησιμοποιήθηκε μόνο ως ενισχυτικό άλλων στοιχείων που είχε ενώπιόν της, η ΕΔΥ, και συγκεκριμένα της ταξινόμησης σπουδών της UNESCO, με το περιεχόμενό της οποίας συνάδει. Επομένως και ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί.

4. Η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας είναι έργο που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΔΥ και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η σχετική κρίση της ΕΔΥ ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν (*Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*).

Έχοντας υπόψη το περιεχόμενο της πιο πάνω ταξινόμησης σπουδών, η οποία τέθηκε ενώπιον του το Δικαστήριο έκρινε ότι το συμπέρασμα της ΕΔΥ ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε σχέση του κύκλου σπουδών ή της επαγγελματικής κατάρτισης της αιτήτριας με τον κύκλο σπουδών ή την επαγγελματική κατάρτιση στο θέμα της Κοινωνικής Εργασίας/Ευημερίας που απαιτείτο από το Σχέδιο Υπηρεσίας ήταν εύλογα επιτρεπτό σ' αυτήν.

Η ΕΔΥ στη συνέχεια, πολύ ορθά, ερεύνησε κατά πόσο η αιτήτρια καλύπτετο από τη Σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας. Ενόψει των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον της ΕΔΥ, ότι δηλαδή η αιτήτρια ασχούσε τα καθήκοντα της θέσης μόνο κατά την απουσία της Διευθύντριας κρίνεται ότι και το μέρος αυτό της απόφασης της ΕΔΥ ήταν εύλογα επιτρεπτό σ' αυτήν, υπάρχει δε επαρκής αιτιολογία στις πιο πάνω αποφάσεις της.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Συμεωνίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (αρ. 2) (1993) 3 Α.Α.Δ. 258,

Δημοκρατία ν. Χαραλαμπίδη (1995) 3 Α.Α.Δ. 53,

5

Δημοκρατία ν. Κουλία (1991) 3 Α.Α.Δ. 370,

Δημητρίου ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2150,

10

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

*Σιαφκάλης ν. Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου (αρ. 2) (1989) 3(Ε)
Α.Α.Δ. 3242,*

15

Angelidou and Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 520.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να διορίσει εκ νέου τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Ιδρυματικού Λειτουργού 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, αντί της αιτήτριας μετά από προηγηθείσα ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

20

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

25

Α. Βασιλειάδης, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Γ. Αγαπίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 2 Η. Μιχαηλίδου.

30

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

35

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση της καθ’ης η αίτηση η οποία δημοσιεύτηκε στις 16.12.1994 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και με την οποία διόρισε με δοκιμασία εκ νέου μετά από προηγηθείσα ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου τις 1. Μαρία Κυριάκου και 2. Ηλέκτρα Μιχαηλίδου στη μόνιμη θέση Ιδρυματικού Λειτουργού 1ης Τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας αναδρομικά από 15.2.1993 αντί και/ή

40

στη θέση της αιτήτριας είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

5 Η αίτηση βασίζεται μεταξύ άλλων στους νομικούς ισχυρισμούς
 10 ότι η απόφαση παραβιάζει δεδικασμένο που δεσμεύει την Επιτροπή
 Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ) μετά την απόφαση του Ανωτάτου
 Δικαστηρίου στην υπόθεση **Βασιλείου ν. Δημοκρατίας** (1994) 4
 Α.Α.Δ. 1487 και διαζευκτικά γίνεται εισήγηση ότι η απόφαση της
 15 ΕΔΥ που περιέχεται στο παράρτημα 2 της ένστασης με την οποία
 20 έκρινε ότι το δίπλωμα που κατέχει η αιτήτρια δεν πληρεί τα προ-
 σόντα που προνοούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας ούτε μπορεί να
 θεωρηθεί ως συναφής κατάρτιση, είναι εσφαλμένη και ανατιολό-
 γητη. Ο δικηγόρος της αιτήτριας έκανε επίσης αναφορά στο ακό-
 λουθο απόσπασμα από τα πρακτικά της συνεδρίας της ΕΔΥ, Πα-
 25 ράρτημα 2, σελίς 7: “Η Επιτροπή, ερευνώντας το θέμα των προ-
 σόντων της Βασιλείου, πέραν της προσωπικής γνώσης και εμπει-
 ρίας που μερικά μέλη της Επιτροπής κατέχουν” και υποστήρι-
 ξε ότι το περιεχόμενό του είναι ανεπίτρεπτο διότι η ανάμειξη της
 30 προσωπικής γνώσης των μελών αποτελεί παρανομία. Ισχυρίστηκε
 επίσης ότι η ΕΔΥ όφειλε κατά την επανεξέταση, να επαναπέμψει
 το θέμα για διερεύνηση των προσόντων της αιτήτριας στη Συμ-
 βουλευτική Επιτροπή.

25 Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα. Το Ανώτατο
 Δικαστήριο εκδικάζοντας την προσφυγή αρ. 362/93 που κατα-
 χώρησε η αιτήτρια εναντίον της απόφασης της ΕΔΥ ημερ.
 3.12.92 με την οποία διορίστηκαν δύο πρόσωπα στη θέση Ιδρυ-
 ματικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημε-
 30 ρίας, από 15.2.93 αποφάσισε την ακύρωση του διορισμού των
 ενδιαφερομένων μερών Μαρίας Κυριάκου και Ηλέκτρας Μι-
 χαηλίδου.

35 Το σκεπτικό της δικαστικής απόφασης για την ακύρωση των
 πιο πάνω διορισμών ήταν το γεγονός ότι η ΕΔΥ έκρινε ως μη προ-
 σοντούχα την αιτήτρια, ύστερα από εισήγηση του Διευθυντή Υπη-
 ρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας ότι δεν πληρούσε τα προσόντα της
 σημείωσης του Σχεδίου Υπηρεσίας, ενώ αρχικά υιοθέτησε την έκ-
 40 θεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η οποία έκθεσε θεώρησε την
 αιτήτρια ως προσοντούχα με βάση την παράγραφο 3(1) του Σχεδί-
 ου Υπηρεσίας.

Η Επιτροπή κατά τη συνεδρίασή της ημερ. 8.9.94 αφού έλαβε
 γνώση της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε
 όπως ειδοποιηθούν γραπτώς τα δύο πρόσωπα, των οποίων ο διο-

ρισμός ακυρώθηκε, ότι επανέρχονται στην κατάσταση που ίσχυε πριν τον διορισμό τους. Η Επιτροπή σε συνεδρίασή της ημερ. 31.10.94 προχώρησε στην πλήρωση των θέσεων Ιδρυματικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο. 5

Η Επιτροπή ερευνώντας το θέμα των προσόντων της αιτήτριας έλαβε υπόψη και την ταξινόμηση σπουδών που αναφέρεται στο *International Standard Classification of Education* της UNESCO, του 1976, για προγράμματα Ψυχιατρικής Νοσοκόμου (Psychiatric Nursing Programmes) και τα Προγράμματα Κοινωνικής Εργασίας (Programmes in Social Work) και έκρινε ότι σύμφωνα με το περιεχόμενο των πιο πάνω σπουδών δεν τεκμηριώνεται οποιαδήποτε σχέση του κύκλου σπουδών ή της επαγγελματικής κατάρτισης της Βασιλείου με τον κύκλο σπουδών ή την επαγγελματική κατάρτιση στο θέμα της κοινωνικής εργασίας. Περαιτέρω η Επιτροπή έκρινε ότι η αιτήτρια δεν καλύπτεται ούτε από τη Σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Ιδρυματικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, γιατί με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η Βασιλείου εκτελούσε τα καθήκοντα της πιο πάνω θέσης κατά την ημερομηνία έγκρισης του Σχεδίου Υπηρεσίας. 10 15 20

Η Επιτροπή αφού εξέτασε όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέιχαν των άλλων υποψηφίων και τις επέλεξε για διορισμό στην επίδικη θέση. 25

Οι διορισμοί των ενδιαφερομένων μερών δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερ. 16.12.94, γνωστοποίηση αρ. 4687. 30

Ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει θέμα δεδικασμένου στην υπόθεση αυτή και εισηγήθηκε στο Δικαστήριο ότι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Βασιλείου** ακύρωσε την προσβληθείσα απόφαση επειδή η υποψηφιότητα της αιτήτριας έγινε αρχικά δεκτή βάσει της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας και αργότερα η ΕΔΥ έκρινε την αιτήτρια ως μη προσοντούχα δυνάμει της σημείωσης του Σχεδίου Υπηρεσίας. Τα πιο πάνω σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου συνιστούσαν αντινομία. Συνιστούσαν δε αντινομία επειδή η ΕΔΥ δεν ανακάλεσε ούτε τροποποίησε ούτε επανεξέτασε σε οποιοδήποτε στάδιο την προηγούμενη απόφασή της δυνάμει της οποίας η αιτήτρια κριθίκε προσοντούχα. Κατά συνέπεια, συνεχίζει ο δικηγόρος της Δημοκρατίας, ενόψει του γεγονότος ότι η ΕΔΥ αποφάσισε αρ- 35 40

5 χικά υιοθετώντας την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής να θεωρήσει την αιτήτρια ως προσοντούχα με βάση την παράγραφο 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας, υπήρχαν σύμφωνα με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση 362/93 τρεις τρόποι για να μεταβληθεί η αρχική της απόφαση:

(α) Είτε να ανακαλέσει την αρχική της απόφαση,

10 (β) είτε να την τροποποιήσει,

(β) είτε να την επανεξετάσει.

15 Επειδή η ΕΔΥ δεν ακολούθησε κανένα από τους πιο πάνω τρόπους το Ανώτατο Δικαστήριο στην προσφυγή 362/93 ακύρωσε την απόφαση της ΕΔΥ. Η ΕΔΥ μετά την ακύρωση της απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο όφειλε να προχωρήσει στην επανεξέταση και να απαλείψει την αντινομία που χαρακτήριζε τις ενέργειές της. Με βάση όλα τα πιο πάνω δεδομένα η ΕΔΥ ανακάλεσε την αρχική της απόφαση δυνάμει της οποίας κρίθηκε η αιτήτρια ως προσοντούχα βάσει της παραγράφου 3(1) και προχώρησε στην επανεξέταση του θέματος κατοχής των απαραίτητων προσόντων. Κατέληξε δε ότι η αιτήτρια δεν ήταν προσοντούχα ούτε βάσει της παραγράφου 3(1), ούτε βάσει της Σημείωσης του Σχεδίου Υπηρεσίας.

25 Το πρώτο θέμα που εγείρεται για εξέταση είναι ο ισχυρισμός ότι το θέμα των προσόντων της αιτήτριας έπρεπε κατά την επανεξέταση να παρατεμφθεί στη Συμβουλευτική Επιτροπή για εξέταση. Ο ισχυρισμός βασίστηκε στις αποφάσεις της Ολομέλειας στις *Συμμεωνίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (αρ. 2)* (1993) 3 Α.Α.Δ. 258 και *Δημοκρατία ν. Χαράλαμπίδη* (1995) 3 Α.Α.Δ. 53. Η πρώτη υπόθεση αφορούσε διορισμούς με βάση τον περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμο 33/67, ο οποίος στο μεταξύ καταργήθηκε και σύμφωνα με τις πρόνοιες του οποίου η διακριτική ευχέρεια της ΕΔΥ για επιλογή περιοριζέτο μεταξύ των συστηθέντων από τη Συμβουλευτική Επιτροπή. Η δεύτερη υπόθεση αφορούσε προαγωγές εκπαιδευτικών, όπου, σύμφωνα με τον περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμο, η αριθμητική αποτίμηση των προσόντων των υποψηφίων και ο καταρτισμός του καταλόγου των υποψηφίων που συστήνονται εμπίπτουν στις εξουσίες της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η δε
35 Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας έχει σύμφωνα με το Άρθρο 35B(8) και όπως λέχθηκε στην πιο πάνω απόφαση, εξουσία για διαμόρφωση τελικού καταλόγου μόνο στα πλαίσια εξέτασης ενστάσεων που ενδεχομένως υποβάλλονται. Εφόσο δε δεν υποβληθούν ενστάσεις, η εξουσία της για επιλογή του καταλ-

ληλοτέρου υποψηφίου περιορίζεται στον κατάλογο των συστηθέντων από τη Συμβουλευτική Επιτροπή.

Στην περίπτωση αυτή όμως, ισχύει ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος αρ. 1/90, σύμφωνα με τον οποίο ο ρόλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής είναι απλά συμβουλευτικός, η δε ΕΔΥ έχει εξουσία να διαφοροποιήσει τον κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής, με αιτιολογημένη απόφασή της (Άρθρα 32 και 33 του Ν. 1/90). Την τελική ευθύνη και αρμοδιότητα έχει η ΕΔΥ. (*Δημοκρατία ν. Κουλίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 370, όπου τονίστηκε ο συμβουλευτικός μόνο χαρακτήρας των τότε Τμηματικών Επιτροπών, και *Δημητρίου ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2150, όπου υιοθετήθηκαν οι απόψεις αυτές αναφορικά με τις εξουσίες της ΕΔΥ σύμφωνα με το νόμο, αρ. 1/90). Στην υπόθεση *Δημητρίου ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω) αναφέρονται τα ακόλουθα:

“Εξάλλου, σύμφωνα με το Άρθρο 33(15) του νόμου, κανένας δεν διορίζεται σε θέση πρώτου διορισμού, εκτός αν κατέχει τα προβλεπόμενα προσόντα κατά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων και το χρόνο λήψης της απόφασης. Αν η Επιτροπή ήταν της γνώμης ότι συγκεκριμένος υποψήφιος που περιλαμβάνεται στον προκαταρκτικό κατάλογο δεν κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα και συνεπώς δεν μπορούσε τελικά να διοριστεί στη θέση, αναμφίβολα έχει την εξουσία να τον αποκλείσει κατά τον καταρτισμό του τελικού καταλόγου και πριν την τελική της απόφαση.”

Επίσης στην υπόθεση *Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, λέχθηκε ότι ανεξάρτητα από τη γνώμη της Τμηματικής Επιτροπής, η ΕΔΥ έχει καθήκον να διεξαγάγει τη δική της έρευνα.

Στην παρούσα περίπτωση, το Δικαστήριο ακύρωσε το μέρος της απόφασης της ΕΔΥ που αφορούσε τα προσόντα της αιτήτριας και η ΕΔΥ ήταν ελεύθερη και είχε εξουσία να επανεξετάσει η ίδια την απόφασή της, χωρίς να είναι απαραίτητο να επαναπέμψει το θέμα στη Συμβουλευτική Επιτροπή. Ο ισχυρισμός της αιτήτριας επί του θέματος αυτού απορρίπτεται.

Δεν συμφωνώ επίσης με τους ισχυρισμούς της αιτήτριας ότι με την ακυρωτική απόφαση στην υπόθεση *Βασιλείου* δημιουργήθηκε δεδικασμένο αναφορικά με την κατοχή από αυτήν των προσόντων της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας και του πλεονεκτήματος. Το Δικαστήριο δεν αποφάσισε κατά πόσο η αιτήτρια

κατείχε ή όχι τα προσόντα αυτά. Όπως φαίνεται από την ακυρωτική απόφαση η αιτήτρια κρίθηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ως προσοντούχα βάσει της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας, η δε ΕΔΥ υιοθέτησε τα ευρήματα της Συμβουλευτικής επιτροπής. Η παράγραφος 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας απαιτούσε δίπλωμα Ανώτερης Σχολής Κοινωνικής Εργασίας/Ευημερίας ή ισότιμο και συναφές προσόν επαγγελματικής καταρτίσεως. Το Σχέδιο Υπηρεσίας όμως περιλάμβανε και Σημείωση, σύμφωνα με την οποία πρόσωπα που υπηρετούσαν στο Τμήμα κατά το χρόνο έγκρισής του και εκτελούσαν καθήκοντα της θέσης, θα μπορούσαν να θεωρηθούν υποψήφιοι έστω κι' αν δεν κατείχαν τα προσόντα της παραγράφου 3(1). Η ΕΔΥ, συμμεριζόμενη τις αμφιβολίες που εξέφρασε ο Διευθυντής σε μεταγενέστερη ημερομηνία ως προς το κατά πόσο η αιτήτρια καλύπτετο από τη Σημείωση, έκρινε ότι δεν μπορούσε να θεωρηθεί υποψήφια με βάση τη Σημείωση, χωρίς όμως να ανακαλέσει ή τροποποιήσει το προηγούμενο εύρημά της, με βάση το οποίο θεώρησε την αιτήτρια υποψήφια βάσει της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Στο σχετικό μέρος της απόφασης στην υπόθεση **Βασιλείου** που περιέχεται στις σελίδες 20 1489 και 1490 αναφέρονται τα ακόλουθα:

“Οι καθ’ων η αίτηση υπεστήριξαν την απόφαση ως δικαιολογημένη εφόσον εύλογα η Ε.Δ.Υ. μπορούσε να καταλήξει στην απόφαση ότι η αιτήτρια δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της Σημείωσης του Σχεδίου Υπηρεσίας και, παράλληλα, ότι το Δίπλωμα της Νοσηλευτικής δεν ήταν ισότιμο και συναφές προς το Δίπλωμα Ανώτερης Σχολής Κοινωνικής Εργασίας/Ευημερίας. Η αδυναμία της θέσης αυτής έγκειται στο ότι η Ε.Δ.Υ., υιοθετώντας τις θέσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής, είχε αποδεχθεί την υποψηφιότητα της αιτήτριας βάσει της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας και η δεύτερη απόφαση έρχεται σε αντίθεση με την πρώτη.”

Όπως ορθά επεσήμανε ο δικηγόρος της αιτήτριας, η υποψηφιότητά της έγινε δεκτή βάσει της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας και όχι βάσει της Σημείωσης του Σχεδίου Υπηρεσίας. Το εύρημα ότι η αιτήτρια δεν πληρούσε τα προσόντα που απαιτούνται από τη Σημείωση, άφησε αμετάβλητη την προγενέστερη απόφασή της την οποία προφανώς παρείδε. Η Ε.Δ.Υ. δεν ανακάλεσε ούτε τροποποίησε ούτε επανεξέτασε σ' οποιοδήποτε στάδιο την προηγούμενη απόφασή της για αποδοχή της υποψηφιότητας της αιτήτριας. Επομένως, ότι επακολούθησε, δεν μπορεί παρά να χαρακτηριστεί ως αντινομικό προς το προηγούμενο εύρημα του σώματος ότι η αιτήτρια ικα-

νοποιούσε τις πρόνοιες της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Η αξιολόγηση του διπλώματος της αιτήτριας δεν επαφίεται στο Δικαστήριο. Το εύρημα της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Ε.Δ.Υ. στο θέμα, παραμένει απαρασάλευτο.”

5

Είναι καθαρό από την πιο πάνω απόφαση ότι δεν υπήρξε οποιουδήποτε εύρημα του Δικαστηρίου ως προς την κατοχή ή όχι οποιουδήποτε προσόντος από την αιτήτρια. Αντίθετα το Δικαστήριο είπε ότι: “Η αξιολόγηση του διπλώματος της αιτήτριας δεν επαφίεται στο Δικαστήριο.” Επομένως οι ισχυρισμοί της αιτήτριας για παράβαση του δεδικασμένου κρίνονται ανυπόστατοι όπως και ο ισχυρισμός ότι η ΕΔΥ δεν μπορούσε κατά την επανεξέταση να ανατρέψει τα ευρήματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

10

Οι ενέργειες της ΕΔΥ κατά την επανεξέταση του θέματος καταγράφονται στο Παράρτημα 2, σελ. 6-8, ως ακολούθως:

15

“Η Επιτροπή, επανεξετάζοντας τα προσόντα της υποψήφιας Βασιλείου Σοφούλας, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή δεν κατέχει τα προνοούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Ιδρυματικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, απαραίτητα προσόντα.

20

Καταλήγοντας στο συμπέρασμα αυτό, η Επιτροπή έκρινε ότι το δίπλωμα της Ψυχιατρικής Νοσοκόμου (Psychiatric Nursing), που κατέχει η Βασιλείου, δεν έχει σχέση με τα προσόντα που προνοούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας ούτε μπορεί να θεωρηθεί ως συναφούς κατάρτισης.

25

Η Επιτροπή, ερευνώντας το θέμα των προσόντων της Βασιλείου, πέραν της προσωπικής γνώσης και εμπειρίας που μερικά μέλη της Επιτροπής κατέχουν, έλαβε υπόψη και την ταξινόμηση σπουδών που αναφέρεται στο “International Standard Classification of Education” της UNESCO του 1976, για “Psychiatric Nursing Programmes” (Volume 1, θέματα 25012 και 55012) και “Programmes in Social Work” (Volume 1, θέμα 58932). Σύμφωνα με το περιεχόμενο των πιο πάνω σπουδών δεν τεκμηριώνεται οποιαδήποτε σχέση του κύκλου σπουδών ή της επαγγελματικής κατάρτισης της Βασιλείου με τον κύκλο σπουδών ή την επαγγελματική κατάρτιση στο θέμα της Κοινωνικής εργασίας/ευημερίας.

30

35

40

Εν όψει των όσων αναφέρονται πιο πάνω, η Επιτροπή αποφάσισε ότι η ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Σοφούλα δεν καλύπτεται από την παράγραφο (1) των απαιτούμενων προσόντων του Σχεδίου

5 Υπηρεσίας και ανακάλεσε το μέρος της απόφασής της που αναφέρεται στα πρακτικά με ημερομηνία 29.9.92 (θέμα Β.(7)(1)), σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι η Βασιλείου Σοφούλα είναι προσοντούχος και διαθέτει και το πλεονέκτημα που προβλέπεται από τα Σχέδια Υπηρεσίας της θέσης.

10 Η Επιτροπή στο σημείο αυτό σημειώνει, σχετικά, ότι και στην αρχική εξέταση του θέματος των προσόντων της Βασιλείου είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτή δεν καλύπτεται από την παράγραφο (1) του Σχεδίου Υπηρεσίας και ως αποτέλεσμα της απόφασής της αυτής προχώρησε και διερεύνησε κατά πόσο αυτή καλύπτεται από τη σχετική Σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης. Το γεγονός ότι δεν αναγράφεται τούτο στα πρακτικά της Επιτροπής οφείλεται σε παράλειψη.

15 Η Επιτροπή μελέτησε επίσης κατά πόσο η Βασιλείου καλύπτεται από τη Σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Ιδρυματικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, και αφού έλαβε υπόψη τη δήλωση του Διευθυντή, που έγινε στη συνεδρίαση της Επιτροπής με ημερομηνία 3.12.92, σύμφωνα με την οποία η Βασιλείου εκτάκτως αναλάμβανε την ευευθυνότητα της θέσης Ιδρυματικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, όταν απουσίαζε η Διευθύντρια του Ιδρύματος, γεγονός όμως το οποίο δεν σημαίνει ότι αυτή εκτελούσε τα καθήκοντα της θέσης Ιδρυματικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, έκρινε ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Σοφούλα εκτελούσε καθήκοντα της πιο πάνω θέσης κατά την ημερομηνία έγκρισης του Σχεδίου Υπηρεσίας, όπως προνοεί η Σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας, και επομένως δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί προσοντούχος με βάση την πρόνοια αυτή.”

20 Η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι η ανάμειξη της προσωπικής γνώσης των μελών της ΕΔΥ είναι παράνομη και ότι χωρεί μόνο η γνώση που δεν αντιστρατεύεται τα στοιχεία των φακέλων. Ο δικηγόρος της αιτήτριας παρέθεσε, προς υποστήριξη του ισχυρισμού του απόσπασμα από την υπόθεση **Σιαφάλης ν. Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου (αρ. 2)** (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 3242, όπου υιοθετείται απόσπασμα από την υπόθεση **Angelidou and Others ν. Republic** (1982) 3 C.L.R. 520.

40 Οι υποθέσεις εκείνες αφορούσαν περιπτώσεις όπου η προσωπική γνώση μελών της ΕΔΥ για τους υποψηφίους χρησιμοποιήθηκε ως παράγοντας ή μέτρο αξιολόγησης της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις ενώπιον της ΕΔΥ. Η παρούσα περίπτωση όμως είναι διαφορετική. Η προσωπική γνώ-

ση μελών της ΕΔΥ σχετιζόταν με την αξιολόγηση των προσόντων της αιτήτριας και συσχετισμό τους με τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας. Πέραν τούτου χρησιμοποιήθηκε μόνο ως ενισχυτικό άλλων στοιχείων που είχε ενώπιόν της, η ΕΔΥ, και συγκεκριμένα της ταξινόμησης σπουδών της UNESCO, με το περιεχόμενο της οποίας συνάδει. Επομένως και ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί. 5

Οι ενέργειες τις οποίες έκαμε η ΕΔΥ κατά την επανεξέταση, όπως φαίνονται στα πρακτικά της ήταν νόμιμες και ορθές και οπωσδήποτε δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν αντίθετες με την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου. Συμμορφούμενη με την απόφαση αυτή, η ΕΔΥ επανεξέτασε το θέμα της υποψηφιότητας της αιτήτριας. Αφού προέβη σε επαρκή έρευνα, λαμβάνοντας υπόψη και την ταξινόμηση σπουδών της UNESCO, όσον αφορά προγράμματα Ψυχιατρικής Νοσοκόμου και Κοινωνικής Εργασίας έκρινε ότι το δίπλωμα Ψυχιατρικής Νοσοκόμου που κατείχε η αιτήτρια δεν ικανοποιούσε την απαίτηση της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας είναι έργο που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΔΥ και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η σχετική κρίση της ΕΔΥ ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν (*Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, πιο πάνω). Εχοντας υπόψη το περιεχόμενο της πιο πάνω ταξινόμησης σπουδών, η οποία τέθηκε ενώπιόν μου κρίνω ότι το συμπέρασμα της ΕΔΥ ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε σχέση του κύκλου σπουδών ή της επαγγελματικής κατάρτισης της αιτήτριας με τον κύκλο σπουδών ή την επαγγελματική κατάρτιση στο θέμα της Κοινωνικής Εργασίας/Ευημερίας που απαιτείτο από το Σχέδιο Υπηρεσίας ήταν εύλογα επιτρεπτό σ' αυτήν. 10
15
20
25

Η ΕΔΥ στη συνέχεια, πολύ ορθά, ερευνήσε κατά πόσο η αιτήτρια καλύπτετο από τη Σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας. Ενόψει των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν της ΕΔΥ, ότι δηλαδή η αιτήτρια ασκούσε τα καθήκοντα της θέσης μόνο κατά την απουσία της Διευθύντριας κρίνω ότι και το μέρος αυτό της απόφασης της ΕΔΥ ήταν εύλογα επιτρεπτό σ' αυτήν, υπάρχει δε επαρκής αιτιολογία στις πιο πάνω αποφάσεις της. 30
35

Η προσφυγή απορρίπτεται άνευ εξόδων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.